

γαπῶ, μεθ' ὅλης τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἔρωτός μου, ὀρίσατε μίαν τινὰ δοκιμασίαν, καὶ ἐὰν εἰς ταύτην νικήσω, ἐὰν κατορθώσω νὰ ἐμπνεύσω εἰς τὴν καρδίαν σας μικρὰν συμπάθειαν, τότε μὴ διστάσητε νὰ μοὶ τεινῆτε τὴν χεῖρα.

Ἡ Ἀδέλα δὲν ἀπήντησεν, ἀλλὰ συν- νους ἐπλάνα τὸ βλέμμα τῆς εἰς τὸν ὀ- ῤίζοντα ὅπου κατ' ὀλίγον ἐξηπλοῦτο ἡ ἐσπέρα.

Ὁ Βανδὸρφ ἐπίσης ἐσιώπα ἐπὶ τινὰς στιγμάς, ἔπειτα λαβὼν αὐτὴν ἐκ τῆς χει- ρὸς εἶπεν·

— Ἀδέλα, αὐτὸ εἶνε δι' ἐμὲ ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Ἀποφασίσατε, εἰπέτε μοι τὴν τελευταίαν λέξιν.

— Ζωῆς ἢ θανάτου; ἠρώτησε μειδιδῶσα ἡ Ἀδέλα.

— Ναί, ζωῆς ἢ θανάτου, ἐπανελάθεν ὁ Βανδὸρφ, ἐὰν σεῖς δὲν εἰμφορεῖτε νὰ μὲ ἀγαπήσητε, τί εἶνε δι' ἐμὲ ἡ ζωή;

— Ὡ τῆς κοινῆς φράσεως! ἀνεφώνη- σε γελῶσα ἡ Ἀδέλα.

— Ὅχι, Ἀδέλα, δὲν εἶνε κοινὴ φρά- σις. Ὁ μὲν σπουδάζων καὶ ἐπαναλαμβάνω: Ἀποφασίσατε.

— Καλῶς, εἶπεν ἐκείνη. Σὰς δίδω προ- θεσμίαν ἐνός ἔτους. Πείσατέ με ὅτι μὲ ἀ- γαπᾶτε πράγματι. Ἐὰν ἐπιτύχητε νὰ διεγείρητε καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὸν ἔ- ρωτα εἶμαι ἰδική σας. Ἐὰν ὅμως ὄχι, τότε ἀποθάνετε!

Ταῦτα εἰποῦσα ἐγέλασε.

— Μὴ ἀστείνεύσθε, εἶπεν σοβαρῶς ὁ Βανδὸρφ. Ἐὰν μετὰ ἐν ἔτος εἴπητε ὅτι πρέπει νὰ ζήσω χωρὶς σας—τοῦτο θὰ εἶ- νε ἡ καταδικαστικὴ μου ἀπόφασις. Τότε ὅμως θὰ σας ζητήσω, μίαν, τὴν τελευταί- αν, χάριν...

— Ποίαν; ἠρώτησεν ἡ Ἀδέλα.

— Νὰ μοὶ δώσητε σεῖς τὸν θάνατον.

— Καλῶς, δύναμαι νὰ σας παράσχω αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν.

— Καὶ θὰ ἔχητε τόσον θάρρος;

— Νὰ σας φονεύσω; Καὶ διατί ὄχι, ἀφοῦ σεῖς ἔχετε τόσον θάρρος, ὥστε νὰ φονευθῆτε μόνος δι' ἐμὲ.

— Καὶ τί; ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου;

Ἡ Ἀδέλα ὕψωσε τοὺς ὤμους.

— Μοὶ δίδετε τὸν λόγον σας ὅτι μετὰ ἐν ἔτος ἢ θὰ μοὶ δώσητε τὴν χεῖρά σας ἢ θὰ μὲ φονεύσητε;

— Ἐχετε τὸν λόγον μου. Ἐὰν ἐντός τοῦ ἔτους δὲν σας ἀγαπήσω, ἔχω τὸ δι- καίωμα νὰ σας καταδικάσω εἰς θάνατον καὶ θὰ ἐκτελέσω ἐγὼ τὴν ἀπόφασιν. Μὴ τὸ λησμονήτε.

— Δὲν θὰ τὸ λησμονήσω.

— Καὶ μὴ βασισθῆτε εἰς τὴν εὐσπλα- χνίαν μου, προσέθηκεν ἡ ὥρτια.

— Ὅχι, ἐν ἐκ τῶν δύο, ἢ θὰ γίνετε ἰδική μου ἢ θὰ ἀποθάνω.

Ἐθλίψαν ἀλλήλων τὰς χεῖρας. Ἡ τρο- μερὰ συμφωνία συνήθη.

Παρήλθεν ἔτος. Ἡ Ἀδέλα διήλθεν αὐ- τὸ μετὰ τοῦ θαυμαστοῦ τῆς, ἐν Βοημίας, ἐν Βιέννῃ καὶ τέλος ἐν Lago Maggiore. Ἦλθε πάλιν ἡ ἀνοιξίς. Ἐκάθηντο καὶ οἱ δύο ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς ἐν Isola Bella

ἐξοχικῆς οἰκίας, ὅπου κάτωθεν, ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς ἐσπέρας, ἐξηπλοῦτο ἡσυχος καὶ γλαυκὴ ἡ ἐπιφάνεια μεγάλης λίμνης.

— Ὁ καιρὸς εἶνε πολὺ δρασερός, ἄς εἰσέλθωμεν, εἶπεν ἡ Ἀδέλα. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐκάθισε νωχελῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ. Ὁ Βανδὸρφ ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἐπλησίαζε πρὸς τὴν ἐστίναν, ὅτε:

— Ἐλησμονήσατε, εἶπεν ἀποτόμως ἡ Ἀδέλα.

— Τί;

— Τὴν συνθήκην μας· σήμερον ἔληξε τὸ ἔτος.

— Σήμερον... ἐπανελάβε ψυχρῶς ὁ Βαν- δόρφ.

— Ἐλθετε πλησίον μου, εἶπεν ἡσυχως ἡ Ἀδέλα. Ἐκεῖνος ἐπλησίασε.

— Πλησιέστερον, ἀκόμη πλησιέστερον. Ὁ Βανδὸρφ ὑπήκουσεν. Ἡ καρδιά του ἔπαλλεν ἰσχυρῶς.

— Ἐχετε, βεβαίως, μεγάλην ἀνυπο- μονησίαν νὰ μάθητε τί θὰ εἴπω.

— Εἰπέτε, δι' ὄνομα Θεοῦ...

— Ὅσον καὶ ἂν προσεπαθήσω νὰ θέσω εἰς ἀμφιβολίαν τὴν εἰλικρινείαν καὶ τὸ βάθος τοῦ αἰσθηματός σας, ἐπείσθην ἐν τούτοις ὅτι ὁ πρὸς ἐμὲ ἔρως σας εἶνε ἀ- ληθής, σταθερὸς καὶ εἰς τοῦτο ἐπετύχατε, ἐνίκησατε...

— Ἀδέλα! ἀνέκραξεν ἑξαλλος ἐκ τῆς χαρᾶς ὁ Βανδὸρφ καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πό- δας τῆς.

— Μὲ ἐνίκησατε, ἐπανελάθεν ἡ Ἀδέ- λα, θέτουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ Βανδόρφ.

Εἰς τοὺς γλανοὺς ὀφθαλμούς τῆς διέ- λαμψεν ἀκτὶς εὐδαιμονίας.

— Ἐνίκησατε, ἀλλ' ὄχι καθ' ὁλοκλη- ρίαν, προσέθηκε μετὰ μικρὰν σιωπὴν ἡ ὥρτια.

— Πῶς; Τί ἐννοεῖτε;

— Τώρα πλέον πιστεύω ὅτι μὲ ἀγα- πᾶτε, εἶπε ψυχρῶς ἡ φιλάρεσκος χήρα, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ συμμέρισθω καὶ ἐγὼ τὸ αἰσθημά σας.

— Ἀδέλα, αὐτὸ εἶνε σκληρότης.

— Ὅχι, εἶνε ἀλήθεια.

— Τότε φονεύσατέ με! ἀνέκραξεν ἐν ἀπελπισίᾳ ὁ Βανδὸρφ.

— Ὡ! μὴ νομίζετε ὅτι ἐλησμονήσα τὴν συμφωνίαν μας, εἶπεν εἰρωνικῶς ἡ Ἀ- δέλα. Ἡ ζωὴ σας εἶνε εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ δὲν εἶμαι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐπω- φελθῶ τῶν δικαιωμάτων μου· ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ ἀγαπήσω, ἀλλὰ δὲν εἰδεύετε πόσον μοὶ εἶνε εὐχάριστον νὰ ἀγαπῶμαι

τόσον ἐμπαιθῶς, ὅπως μὲ ἀγαπᾶτε σεῖς. Μοὶ εἶνε εὐχάριστον νὰ ἶδω νεκρὸν ὑπὸ τοὺς πόδας μου ἀνθρωπον τὸν ὅποιον πε- ριφρονῶ.

— Ὅμιλεῖτε σπουδαίως; ἠρώτησεν ὁ Βανδὸρφ με φωνὴν μόλις ἀκουστήν.

— Σεῖς δὲν τὸ πιστεύετε; εἶπεν ἡ ὥ- ρια μειδιδῶσα. Τὴν ζωὴν σας ἀγαπᾶτε πε- ρισσότερον ἀπὸ ἐμὲ.

— Ὅχι, ὄχι, ἐπέλαθεν ὁ Βανδὸρφ. Εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἀποθάνω!

Ἡ Ἀδέλα ἠγέρθη ταχέως, ἔχυσεν εἰς ποτήριον ὕγρον τι ἐκ τινος φιαλίδιου, τὸ

ὅποιον ἐξήγαγεν ἐκ τινος κιβωτίου καὶ τὸ προσέφερεν εἰς τὸν κατὰδικον λατρευ- τὴν τῆς.

— Πίνω εἰς ὑγείαν σας, Ἀδέλα! εἶπε μετ' ἐμψάσεως ἐν ἀπελπισίᾳ ὁ Βανδὸρφ. Καὶ ἐκένωσε τὸ ποτήριον μέχρι πυθμένος.

Ἡ Ἀδέλα τὸν ἐθώρει μετ' ἀνεκφρά- στου περιεργίας· ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἦτο τα- χυτέρα.

— Δότε μοι τὴν χεῖρά σας, ἐψέλλισεν ὁ Βανδὸρφ... γὰνὼ τὰς αἰσθήσεις μου...

Σκότος ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἡ κεφαλὴ του ἔκλινε...

Μετὰ μίαν περίπου ὥραν ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του· εὐρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, πρὸς τοὺς πόδας τῆς Ἀδέλας, με τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς. Ἡ Ἀδέλα ἐμεδίει ἐπιχαίρειως...

— Τί ἔπαθον; ἠρώτησεν ἐγειρόμενος, ἦτο ὕπνος;.. Ἰὼ ἀκόμη; Καὶ μετ' ἐκπλή- ζεως ἐκύτταξε τὴν Ἀδέλαν.

— Ναί, ναί, ζῆτε καὶ θὰ ζῆτε δι' ἐμὲ, ἠγαπημένε μου! σύζυγέ μου! ἔλεγεν ἡ Ἀ- δέλα. Σὰς ἀγαπῶ! σας ἀγαπῶ, ὅσον καὶ σεῖς μὲ ἀγαπᾶτε, περισσότερον καὶ τῆς ζωῆς ἀκόμη!

— Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὕγρον... αὐτὸ τὸ δη- λητήριο;

— Ἦτο ὑπνωτικόν.

— Καὶ διατί ὅλα αὐτά;

— Ἦτο ἡ δοκιμασία.

Ὁ Βανδὸρφ ἀνηγέρθη ταχέως.

— Ἀδέλα! ἀνέκραξε, λέγετε ὅτι μὲ ἀγαπᾶτε καὶ εἴχετε τόσον σκληρὰν καρ- δίαν ὥστε νὰ μὲ ἀναγκάσητε νὰ αἰσθῶ ὅλας τὰς βασάνους ἀνθρώπου χωρὶς ὁ- μού ἀπὸ τῆς ζωῆς—καὶ τοῦτο χάριν τῆς τέρψεώς σας! Ὅχι! ἡ δοκιμασία εἶνε ὀλί- γον σκληρά, καὶ γυνὴ ἀρεσκομένη εἰς τοι- οῦτον παιγνίδιον δὲν ἔχει καρδίαν, δὲν ἔ- χει τὸ εὐγενὲς ἐκεῖνο αἰσθημα, τὸ ὅποιον εὐλογεῖ τὸν ἔρωτα!

— Βανδὸρφ! Τί ἐπάθατε; δὲν με ἀγα- πᾶτε πλέον;

— Ὅχι, βρωνίς, δὲν σας ἀγαπῶ πλέον. Τοιαύτην γυναῖκα δὲν δύναμαι νὰ ἀγαπήσω. Μὲ ἐπαίζατε πολὺ ἐλαφρῶς. Χαίρετε! εἶπεν ἀποτόμως καὶ σταθερῶς ὁ Βανδὸρφ.

— Πρὸς Θεοῦ... Τί κάμνετε; Θέλετε νὰ με καταστήσητε δυστυχῆ—ἀνέκραξεν ἡ Ἀδέλα προσπαθοῦσα νὰ τὸν κρατήσῃ.

— Σεῖς ἐκάματε ἀφροτέρους δυστυ- χεῖς! Εἶπεν ὁ Βανδὸρφ. Χαίρετε.

Ἀπεσπάσθη ἐκ τῶν χειρῶν τῆς· εἰς μάτην ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του ἱκετεύ- ουσ· ἐκεῖνος ἀνεχώρησεν.

Ἡ θαλαμηπόλος εὗρε τὴν Ἀδέλαν ἐκ- τὰδην κειμένην ἐπὶ τοῦ τάπητος· ψυχρὰν καὶ ἀνίσθητον.

K. Γ.

ΓΝΩΣΙΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων κκ. Συνδρομητῶν μετ' οἰκήσαντες κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, πα- ρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία εἰς τὴν διακομὴν τοῦ φύλλου.

Ἡ Διοικήσις.